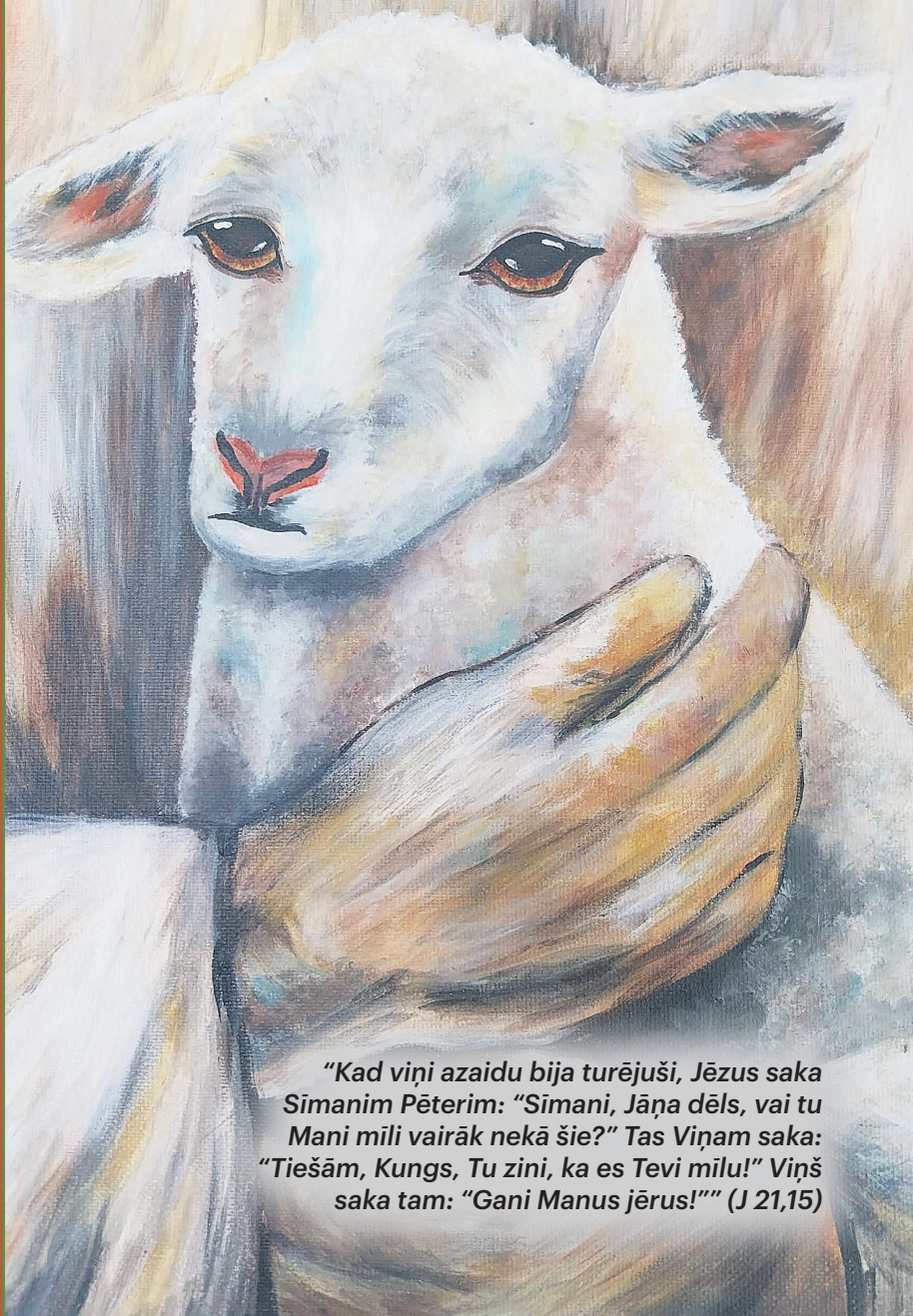

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2026
FEBRUĀRIS

Kāpt kalnā

*"Kad viņi azaidu bija turējuši, Jēzus saka
Sīmanim Pēterim: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu
Mani mīli vairāk nekā šie?" Tas Viņam saka:
"Tiešām, Kungs, Tu zini, ka es Tevi mīlu!" Viņš
saka tam: "Gani Manus jērus!" (J 21,15)*

ES DAUDZ ZINU PAR MĪLESTĪBU, TOMĒR...

Lasot manas diecēzes biskapa Stanislava pārdomas par katehisma mācību, sastapos ar domu, ka pie daudzām ticības patiesībām esam pieraduši tik ļoti, ka tās vairs neietekmē mūs tā, kā vajadzētu. Radās pamudinājums uzrakstīt par tēmu — MĪLESTĪBA.

Atrastie punkti ir materiāls sirdsapziņas izmeklēšanai, lai mēģinātu augt līdz līmenim, par kuru māca Dievs. Arī es kaut kādā mērā zinu, kas ir mīlestība, bet pamenu, ka konkrētos apstākļos mana rīcība ir tālu no tās. Piedāvāju vairākas atziņas.

1. MĪLESTĪBA IR vienīgi PERSONU ATTIECĪBAS. Kāpēc? Tā būvēta tikai uz brīvās gribas pamata. Tieši tāpēc nevar runāt par mīlestību starp, piemēram, suni, kaķi un cilvēku. Mīlestība ir iespējama Dieva, eņģeļu un cilvēku starpā.

2. MĪLESTĪBA neizvirza nosacījumus, neprasa milētā nopelnus. KAS MĪL, MĪL KĀ PIRMAIS. Sirds izmeklē, kā padarīt milēto personu laimīgu. Tāda ir arī mūsu Debesu Tēva mīlestība. Pārdomāsim to, lasot tekstus: 1 J 4, 19 un Rom 5, 8!

3. MĪLESTĪBA IR UPURGATAVA. Mīlošais dara visu, lai iepriecinātu milēto personu, un tas prasa sevis pazemošanu un upurus. Pats Dievs dod piemēru, kad iežēlojās par mums, atstāja „savas siltās Debesis” un atnāca pie mums. Lasīsim par to Svētajos Rakstos: 1 J 4, 8b–9 un Flp 2, 5–8.

4. MĪLESTĪBA ATMIRDZ MĪLĒTĀ TRŪKUMOS un vajadzībās. To var pamanīt, piemēram, notikumā ar maizes pavairošanu (sal. Mk 6, 34–44). Jēzus mīlestība atklājās apstākļos, kad cilvēki „bija kā avis bez gana” un, esot nomaļā vietā, bija izsalkuši. Nedz klausītājiem, nedz mācekļiem nebija iespēja remdināt tautas dubulto izsalkumu. Šī divējādā trūkuma vidū Dieva mīlestība baroja viņu sirdis ar dievišķu mācību, kā arī veica pārtikas pa-

vairošanas brīnumu. Šādi Dieva mīlestība rīkojas vienmēr. Tās visaugstākais līmenis ir atpestīšanas dāvana Jēzū Kristū. „Visi ir grēkojuši, un viņiem trūkst Dieva godības” (Rom 3, 23) — te vairs nav runa par fizisku izsalkumu vai gudru vārdu trūkumu, bet par grēka briesmīgajām sekām. Šajā tumsā atmirdzēja Dieva mīlestība (sal. Mt 4, 16). Spēcīgi par to runā arī Bībeles cits fragments. Lasīsim Rom 5, 17.20!

5. MĪLESTĪBA IR SVAIGA, PĀRSTEIDZOŠĀ. Kas mīl, sastopoties ar milēto personu, neatkārtot ik reiz tos pašus vārdus, nedāvina tās pašas dāvanas. Viņš cenšas meklēt apstākļus, vārdus, dāvanas, kas pārsteidz, kas ir īpašas, negaidītas. Labs piemērs ir Dieva Dēla iemiesošanās (sal. Ebr 1, 1–2a). Arī Jēzus mācības jaunums un spēks (sal. Lk 4, 36). Tāpat veikto brīnumu raksturs (sal. J 9, 32). Dieva mīlestības īpašais dāsnums atmirdzēja tajā, ka Viņš ar savu mīlestību meklēja, apdāvināja un pat aicināja uz kalpošanu tos, kas varbūt nekad par to nesapņotu (sal. J 4, 9–10 un Mt 9, 11–13.)

6. MĪLESTĪBA IESAISTA CITAS PERSONAS. Dievs radīja personas, lai tās saņemtu Viņa mīlestību un milētu arī Viņu, bet arī tāpēc, lai tās Dieva mīlestībai pievestu arī citus. Tādējādi radītās personas (pirmkārt — eņģeļi, otrkārt — cilvēki) nav vien Dieva mīlestības subjekti, bet arī tās līdzdalībnieki un nesēji. Par to var aizdomāties, vēlreiz lasot un pārdomājot maizes pavairošanas notikumu (sal. Mk 6, 35–37a). Varām nojaust Jēzus mācekļu pārsteigumu, kad viņi tika aicināti būt par Dieva mīlestības nesējiem un izpildītājiem.

7. MĪLESTĪBA SNIEDZ PĀRPILNĪBU. Tā neapmierinās ar vienreizēju dāvanu vai kādu noteiktu mērogu, diapazonu, kurā darboties. Dieva mīlestība darbojas un vienmēr dod pārpilnībā (sal.: J 10, 10; J 1, 16, kā arī 2 Kor 9, 8.)

8. Mīlestība nesašaurina savu darbību līdz šīs pasaules laukam laika un telpas ziņā. MĪLESTĪBA AIZVED DEBESU MŪŽĪBĀ. Tie, kas to nezina vai ir aizmirsuši, brīnās, ka laulības sakraments ir vajadzīgs tikai vīrs šīs zemes. Viņi piemirst,

ka laulības mērķis ir, lai vīrs un sieva viens otram palīdzētu sasniegt Debesis. Tur laulības stāvoklis vairs nebūs vajadzīgs, jo mīlestība sasniegs savu pilnību (sal. Mt 22, 30).

Priesteris **Pāvils Kamola**

JAUNAVA MARIJA KĀ MŪSU MĀTE

Kristīgajā tradīcijā Vis-svētākā Jaunava Marija tiek godāta ne tikai kā Dieva Dēla Māte, bet arī kā visu cilvēku Māte. Viņas mātišķā loma sniedzas pāri vēsturiskajam notikumam, kurā viņa dzemdēja Jēzu Kristu, un aptver visu cilvēci, kuru Kristus ar savu upuri ir atpircis. Marija ar savu pilnīgo paļāvību Dieva gribai, klusumu un mīlestību kļūst par garīgās mātišķības paraugu, aicinot ikvienu cilvēku rast patvērumu viņas aizgādībā. Tādējādi doma par Vissvētāko Jaunavu Mariju kā mūsu visu Māti atklāj dziļu cerības, tuvības un žēlastības noslēpumu, kas vieno ticīgos visā pasaulē.

Mazā Svētā Terēze attiecībā uz Mariju kā viņas Māti ir teikusi, ka Jaunava Marija ir vairāk māte nekā jebkura cita māte — viņa ir tikai un vienīgi māte. Pēc Vasarsvētkiem Marija patiesi ir tikai māte, pilnībā atdevusies mātes žēlastībai, kuras dēļ atdeva savu dēlu. Tāpēc mums jājūtas apveltītiem ar viņas milzīgo mātišķo mīlestību, jo Marija palika ar mums arī pēc Viņa, vēl vairāk vairojot sava dēla žēlastību un līdz ar to arī spēju milēt.

Franču karmelīts tēvs Marija Eugēnijs no Bērna Jēzus uzsver, ka Marija vienmēr ved pie Kristus, palīdzot cilvēkam nobriest ticībā un uzticībā Dievam. Tēva Eugēnija mācībā Marija nav tāla vai ne-

aizsniedzama — tieši pretēji, viņa ir tuvā Māte, kas pazīst cilvēka ciešanas, šaubas un cīņas, un kura Karmela garā aicina palikt Dieva klātbūtnē, milēt klusumā un cerēt pat tumsā.

Tēvs Eugēnijs runā par Marijas pazemīgo un neuzbāzīgo, bet uzticīgo kalpošanu Baznīcā. Atrast savu pareizo vietu šajā brīdī, kurā dzivoju un tajā pildīt Dieva gribu — to varam lūgt Marijai caur tēva Eugēnija aizbildniecību.

“Pēc tam, kad bija kalpojusi, pēc tam, kad bija palīdzējusi Bērnām Jēzum augt, Marija pazuda, viņa piekrita pazust, ak, bez rūgtuma, bez jebkādas pretenzijas gara pret Jēzu — ak, viņa bija savā vietā.

Pēc Vasarsvētkiem, kad apustuļi devās pārveidot pasauli, sākot savu spožo Baznīcas balstu lomu, viņa pazuda ēnā, mēs īsti nezinām — kur. Un viņas vientulībā nebija nekā, nebija nekāda rūgtuma. Viņa saprata, ka ir savā vietā, ka pilda savu misiju. Viņa slēpa savas skumjas, ja tādas bija, jo viņā visā valdīja pazemība un mīlestība.

Savā klusumā un nemanāmībā, savā savrupībā viņa bija tikai māte, viņa bija tikai mīloša, viņa bija tikai pazemīga.

Tāda ir loma, ko viņa tagad pilda Dieva providenciālajā kārtībā: nakti tā parādās, viņa ir māte, mums pašiem to nezinot.”

Inese Elsiņa

MUMS IR JAUNS PRIESTERIS — VLADIMIRS VELIČKO

Mirkļi no ordinācijas. Foto: Dāvis Veckalniņš

Latvija kļuvusi par vienu priesteri bagātāka — 24. janvārī Jelgavas Bezvainīgās Vissvētākās Jaunavas Marijas katedrālē par priesteri ordinēts Vladimirs Veličko. Svētku Misē klātesoši bija biskapi, priesteri, diakoni, priestera Vladimira ģimene un draugi no dažādām Latvijas draudzēm.

Jauniesvētītais priesteris nāk no Jaunbornes draudzes. Viņš dzimis 1993. gada 15. septembrī Daugavpilī Pjotra un Irēnas Veličko ģimenē un aicinājumu uz priesterību jutis jau kopš bērnības: “Es ar vecākiem biju baznīcā katru svētdienu. Kad mūsu draudzē atbrauca jauns, deudzīgs prāvests Janušs Bulašs, viņš mani aicināja kalpot kā ministrantam, un tad mani dzima šī vēlme, ka arī es, iespējams, kādreiz varētu kļūt par priesteri. Dzīve turpinājās — mācījos, vēlāk strādāju, bet tomēr nebiju laimīgs, nebiju piepildīts. Līdz ar to nolēmu mēģināt iet šo ceļu, un tagad esmu priesteris, un esmu ļoti laimīgs.”

Jaunais priesteris kalpos Jelgavā, savukārt pavisam drīz primīcijas Svēto Misi, dodot jaunā priestera svētību, svinēs

vairākās draudzēs, tostarp arī pie mums, Madonā.

Tikmēr priestera Vladimira ordinācijas dievkalpojumu iespējams noskatīties EWTN Latvija facebook kontā.

“Lai cilvēki saskarsmē ar Tevi piedzīvo Dievu,” — tā jaunajam priesterim novēlēja arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs. Pateicamies Dievam par jauno priesteri un lūdzam svētību Viņa kalpojumā!

Ramona Veckalniņa

KRISTIEŠU VIENOTĪBAS NEDĒĻA: SILTUMS, KAS PĀRVAR AUKSTUMU

Šī gada Kristiešu vienotības nedēļu raksturoja ne vien garīga kopība, bet arī īpaši ziemīgi un auksti laikapstākļi. Tomēr tas nekļuva par šķērslī ticīgajiem, lai pulcētos un kopīgi lūgtu par kristiešu vienotību.

Pēc svinīgajiem dievkalpojumiem Liezēres un Lazdonas luterāņu baznīcās kopīgais nedēļu noslēdzošais pasākums norisinājās Kalna skolā. Vietējā kopiena visus ciemiņus uzņēma ar īpašu laipnību un viesmīlību.

Skatiens uz Armēniju: Piedošanas spēks

Pasākuma ievadā klātesošie varēja noskatīties nelielu filmu par Armēnijas baznīcu, tās vēsturiskajiem dievnamiem un kristietības saknēm šajā zemē. Tā kā visas lūgšanu nedēļas vadmotīvs bija lūgšana par Armēnijas kristiešiem, šis ieskats ļāva labāk izprast viņu dzīvi un ticības ceļu.

Mājestēvs Valdis Strazdiņš demonstrēja raidījuma fragmentus no pāvesta Leons XIV vizītes Turcijā, kur viņš apmeklēja armēņu baznīcu Stambulā. Šī vieta kalpo kā spēcīga vienotības zīme, apliecinot, ka kristieši spēj piedot pāridarījumus un vēsturiskas traģēdijas, tostarp armēņu genocīdu. Gan Armēnijas Apustuliskās baznīcas patriarhs Karekins II, gan Romas Katoļu baznīcas galva Leons XIV savās uzrunās uzsvēra vienu un to pašu vēstījumu:

Ekumeniskais svētbrīdis Lazdonas evaņģēliski luteriskajā baznīcā. No labās: mācītājs Viesturs Rikveilis, Tēvs Jānis Vilaks OSPPE, mācītājs Valdis Strazdiņš un mācītājs Ilgvars Matiss.

mums visiem spēkiem jātiecas uz pilnīgu un redzamu vienotību.

Vienotībā ar Jēzu Kristu

Arī mēs Madonas novadā tiecamies uz šo ciešāko kopību. Kopīgi lūdzoties un kalpojot sabiedrībai, mēs ne tikai kļūstam tuvāki cits citam, bet pats galvenais — tuvojamies Jēzum Kristum — visas kristietības centrālajai asij.

Aivars Zariņš

ROMA — DIVI SVĒTCEĻOJUMI VIENĀ

Māsas dāvana sev un mums — pie-teikt trīs māsas svētkoļojumam uz Romu Jubilejas gadā no 21. līdz 28. novembrim. Šis laiks sakrita ar dzimšanas dienu vecākajai mātai un vārda dienu jaunākajai, un arī ar Kristus Karaļa svētkiem. Tikai tuvojoties izbraukšanas laikam, uzzinājām, ka mūsu svētkoļojumā norisināsies arī Latvijas Romas katoļu Baznīcas nacionālais Jubilejas svētkoļojums uz Romu 1925-2025, kas iekļauts Jubilejas gada Cerības svētkoļojumā. Dāvana būt visām trim māsām Romā izrādījās tik vēsturiskiem brīžiem papildīta! Izgājām cauri četrām Svētajām durvīm, kas Romā tiek atvērtas Jubilejas gadā un ir īpašs svētkoļojumu un žēlastības laiks: Svētā Pētera bazilikā Vatikanā, Svētā Jāņa Laterāna bazilikā; Svētās *Maria-Maggiore* (Visdziņākās Dievmātes) bazilikā; Svētā

Pāvila ārpus mūriem bazilikā. Durvis simbolizē pāreju uz žēlastību un piedošanu. Zīmīgi, ka Svētās durvis Romā galvenajās bazilikās Jubilejas gadā atvēra pāvests Francisks, savukārt aizvēra pāvests Leons XIV. Pēc aizvēšanas durvis aizmūrētas līdz atvēšanai nākamās Jubilejas gadā. Par Romas pāvestu Leons XIV tika ievēlēts 2025. gada 8. maijā. 8. maijs ir nozīmīgs mūsu ģimenei sakarā ar personīgiem svētkiem, un nu tas kļuvis par vēl īpašāku.

Svētkoļojuma grupa (attēlā) bija svētīta ar bagātīgu garīgās kārtas klātbūtni. Svētkoļojumu vadīja priesteris Jēkabs Rodions Doļa, un bija svētība dzirdēt arī Rīgas arhibīskapa-metropolīta Zbigneva Stankeviča, Liepājas diecēzes bīskapa Viktora Stulpina un priestera Andra Marijas Jerumaņa stāstus. Katru dienu svinējām Svēto Misi, piedzīvojām to latviešu

valodā sešās lielākajās bazilikās Romā, arī Svētā Pētera bazilikā pie Pētera katedras altāra, kas ir īpašs pagodinājums saņemt atļauju Latvijas biskapiem tur celebrēt. Svētā Pāvila ārpus Mūriem bazilikā pēc Svētās Mises devāmies pie apustuļa Pāvila kapa apliecināt savu ticību — dziļas un spēcīgas sajūtas, lūgšanas spēks un latviešu valoda, kas tik jaudīgi skanēja bazilikā. Svinējām Svētās Mises arī Orvieto — Euharistiskā brīnuma pilsētā — senais Euharistiskais brīnums tur kļuva par apliecinājumu un ticības stiprinājumu šaubās kritušam priesterim, kuram par godu mūsdienās Baznīcā tiek svinēti Visssvētākās Kristus Miesas un Asiņu svētki. Laba padoma Mātes sanktuārijā Dženadzāno tika parakstīts sadraudzības akts starp Dženadzāno Laba padoma Mātes sanktuāriju un Pasienes Laba padoma Mātes sanktuāriju Latvijā.

Protams, piedalījāmies arī Pāvesta Misē Sv. Pētera laukumā kopā ar Koru Jubilejas dalībniekiem. Es pati salīdzinoši nesenu esmu pievienojusies Madonas draudzes korim, un, esot Romā, nevarēju piedalīties draudzes svētkos. Tāpēc īpaši bija piedalīties Pāvesta Misē starp Koru jubilejas dalībniekiem. Mūsu grupā bija kamerkora „Versija” un Salaspils katoļu draudzes kora “Oremus” pārstāvji, kas

Svētās Mises papildināja ar brīnumainu ērģeļu un balss pavadijumu.

Neaizmirstams brīdis piedzīvot audienci pie Pāvesta. Tās laikā viņš pasvētīja Laba Padoma Dievmātes fresku, kas tapa Itālijā kā Laba Padoma Dievmātes no Dženadzāno svētglezņas kopija.

Apmeklējām iespaidīgās katakombas Svētā Sebastiana bazilikā, Svētā Krusta Bazilikā lūdzāmies pie Svētā Krusta un citām relikvijām. Kardināla Juliāna Vaivoda titulārbazilikā *Santi Quattro Coronati* (Četrus Svētus Kronēto bazilika, kas Jubilejas gadā bija pasludināta par Latvijas nacionālo baznīcu svētceļniekiem) baudījām kamerkora „Versija” un kora “Oremus” koncertu. Atrodoties Svētā Pētera bazilikas kupolā, piedzīvojām skaistu saulrietu un baudījām ainavu uz Vatikānu un Romu, apskatījām Kolizeju, Kapucīnu muzeju un kriptas.

Piedzīvotais ir neaptverams un neapprakstāms, un tas mūžam dzīvos mūsu sirdīs un atmiņās. Pateicos Dievam, ka varēju to piedzīvot kopā ar māsām, pateicos par ticības dāvanu mums visām trim! Pateicos, ka kopā varējām uzkāpt pa Svētajām kāpnēm un kopā lūgt par sevi, ģimeni, dzimtas dziedināšanu un aicinājumiem!

PASĀKUMS, KAS VIENOJA SIRDIS

11. janvāri, Jēzus kristīšanas dienā, pēc dievkalpojuma satikāmes Pļaviņu draudzes eglītē. Tā bija iespēja kopīgi pateikties Dievam, atcerēties savu kristību, kas atgādina par acinājumu dzīvot mīlestībā un ticībā.

Sākumā dalījāties ar oblātēm. Dodot mazo baltās maizes gabaliņu, cits citam vēlējām, lai kaut kas labs piepildās jaunajā gadā, un pateicāties par bijušo iepriekš. Atcerējāties tālos padomju laikus, kad

ticība tika apslāpēta. Bērnus skolā rāja, ja uzzināja, ka viņi, būdami pionieri, apmeklēja dievnamu. Ziemassvētku laikā baznīcu apmeklēja vecāki, lai saņemtu oblātes. Tās bija arī krāsainas, ko deva lauku cilvēkiem, lai ieliktu lopiem barībā, sargājot tos no slimībām. Mājās savukārt bija pieņemts šķīvi zem oblātēm likt sienu, kas simbolizē Betlēmes silti, kur piedzima Jēzus vienkāršībā un pazemībā.

Nina dalījās ar iepazītajiem dzīves gudrības graudiem, ko sastapusi, lasot grāmatas: par ieplaisājušo spaini, no kura iztecējušais ūdens aplaistīja ceļmalas puķes. Tās vasaras tveicē uzziedēja visā savā krāšņumā; par bagātnieka cauro laivu, kuras sūci strādnieks salaboja bez atalgojuma. Saklausījām galveno atziņu: ja ir iespēja, tad labu darīt vajag uzreiz, un Dievs atalgo par to, ka kādam esi noderīgs. Seko savai sirdsapziņai un nenovirzies no mērķa. Lielāku svētību saņem tas, kurš dod, nevis ņem. Labie darbi reizēm

ir neredzami. Pat mazākie žesti — laipnība, palīdzība — var nest milzīgu svētību citiem. Kad uzklausi cilvēku, kam grūti, kad dari vairāk nekā prasa, tiek lāpīta sūce. Mūsdienās ir cilvēki ar dažādām emocionālām "plaisām", bet tieši viņi nereti ir tie, kas saprot citus un spēj atbalstīt. Dievs atgādina, ka mūsu nepilnība var būt kādam citam svētība un atbalsts.

Priesteris Pāvils bija sagatavojis dažā-

das jautājumus. Ieklausoties atbildēs, par saviem draudzes locekļiem uzzinājām jaunus faktus: par labu izlasītu grāmatu, redzētu filmu. Viņš katram uzdāvināja paštaisītu rožukroni no krāsainām pērlītēm (attēlā). Arī draudzes vecākā visus priecēja ar sarūpētajām dāvaniņām. Neizpalika ar mīlestību gatavotie našķi, ar kuriem iepriecināt pārējos. Kopīgi dziedājām "Klusa nakts", balsis saplūda, radot sajūtu, ka visi esam viena ģimene, ko vieno Kristus gaisma. Telpa piepildījās ar mieru un cerībām jaunajam gadam.

Draudzes locekļi piedalījās arī kustību aktivitātēs un atjautības uzdevumu risināšanā. Piedāvāju vienu arī Jums, lasītāji: Ja uz svētku galda deg 10 sveces, bet divas nodzēs, cik sveču paliks?

Mājās devāmies ar miera, pateicības un cerības piepildītām sirdīm.

Lai Kristus gaisma mūs pavada visā Jaunajā gadā!

Anita Seikovska

MŪSU DRAUDZE IR LIELA UN DZĪVA!

10. janvārī Madonas multifunkcionālajā centrā “Kubs” notika Madonas katoļu draudzes pasākums. Šajos svētkos atcerējāmies un dalījāmies par iepriekšējā gadā piedzīvotajiem notikumiem baznīcā. Kopā priecājāmies, sarunājāmies, dziedājām, dalījāmies.

Visus sanākušos ar savu dziedājumu vispirms priecēja Sintija, priesteris Māris un jaunieši. Ģimenes ar bērniem bija iestudējuši un parādīja nelielu skeču par mazā Bērna Jēzus piedzimšanu Betlēmē (attēlā). Ilona un Sandra sanākušos aizrāva ar jautrām spēlēm un rotaļām.

Ilvija bija sagatavojusi prezentāciju ar fotogrāfijām un stāstījumu par drau-

dzes dzīvi un kalpojumu baznīcā. Daudzi mūsu draudzes cilvēki ar savu atdevi baznīcas dzīvē inees dzīvību un prieku. Draudzē darbojas dažādas grupas: ģimeņu, jauniešu, sieviešu, slavētāju, lūgšanu. Notiek Alfa kurss un Svētdienas skola. Baznīca vienmēr ir saposta, iztīrīta un puķēm izrotāta. Par visu parūpējas draudzes cilvēki.

Par dejas meditāciju dalījās Jana.

Par svētceļojumu uz Jubilejas baznīcām — Ilze, Janīna un Mārite.

Mūsu draudze ir liela un dzīva! Lai kalpojumā visus stiprina Dieva svētība, mīlestība un žēlsirdība!

Mārite Indriksone

Citāts pārdomām

„Nav svarīgi, cik daudz mēs dodam. Svarīgi, cik daudz mīlestības mēs savā devumā ieliekam.” (Māte Terēze)

NOSLĒDZIES BAZNĪCAS JUBILEJAS GADS

6. janvārī noslēdzās Jubilejas gads, kas norisinājās no 2024. gada 24. decembra, kad pāvests Francisks atvēra Romas Svētā Pētera bazilikas Jubilejas gada durvis.

Arī Madonas draudzei bija brīnišķīga iespēja 2024. gada 29. decembrī — Svētās Ģimenes svētkos — iziet caur Madonas dievnama Svētajām durvīm, jo Madonas Kristus Karaļa baznīca bija viena no divdesmit četrām, kas bija iekļauta Jubilejas gada baznīcu sarakstā. Rīgas arhidiecēzes sarakstā kopumā bija ietvertas piecas baznīcas

Svētceļnieki, kuri Latvijā apmeklēja visas Jubilejas gada baznīcas un ieguva zīmogus svētceļnieku grāmatā vai pasē, 11. janvārī Skaistkalnes Vissvētākās Jaunavas Marijas Debesīs Uzņemšanas Romas Katoļu baznīcā saņēma apliecinājumu par paveikto ar bīskapa emeritus Edvarda Pavlovskā parakstu.

Svinības Skaistkalnē iesākās ar rožukroņa lūgšanu Vissvētākā Sakramenta priekšā, ko no sirds un ļoti droši vadīja gados jauns ministrants. Sekoja Svētā Mīse, ko celebrēja Salaspils draudzes prāvests Ilmārs Tolstovs, koncelebrēja bīskaps emeritus Edvards Pavlovskis, Skaistkalnes draudzes prāvests Andrejs Mediņš, Jelgavas dekanāta dekāns Viktors Siļčonoks, priesteris un EWTN Latvija vadītājs Rihards Rasnācis.

Priesteris Ilmārs Tolstovs, uzrunājot svētceļniekus, vairākkārt atsaucās uz pāvesta Franciska Baznīcas dokumentā "Cerība nepieviļ!" rakstīto pamudinājumu kļūt par Cerības svētceļniekiem.

Savukārt priesteris Andrejs Mediņš pateicās visiem, kuri šajā dienā mēroja ceļu uz Skaistkalni un sevišķi pateicās Edvardam Pavlovskim par viņa klātbūtni un atbalstu, tāpēc bīskaps emeritus tika apbalvots ar visskaļākajiem aplausiem.

Svētās Mises noslēgumā ticīgos uzrunāja bīskaps emeritus Edvards Pavlovskis. Viņš svētīja klātesošos un aicināja ticīgos lūgties par paaicinājumu uz priesterību.

Svētki izdevās svinīgi, sirsnīgi un noslēgums — ar humora dzirksti, kad prāvests Andrejs Mediņš aicināja bīskapu emeritus sadrumstalot no piparkūkas miklas veidotu Skaistkalnes dievnamu (attēlā), ko bija sagatavojuši Bārbales skolas audzēkņi. Skaistu kopības mirkli izdzīvojām, izskanot Jubilejas gada himnai: "Mana cerība kā dzīva liesma, lai kā dziesma augšā paceļas..."

Pēc Svētās Mises visi bija aicināti baudīt agapi un dalīties ar piedzīvoto, apmeklējot baznīcas. Izmantojām iespēju nokāpt kapelā pie tur ierīkotās Betlēmites un uzkāpt svētnīcas torni, no kura paveras brīnišķīga panorāma.

Jubilejas gada durvis ir aizslēgtas, bet mūsu sirds durvis vērsim un turēsim vaļā, jo baznīcu altāros mūs gaida Jēzus.

Valentīna Ločmele

“ALFĀ STARO JĒZUS MĪLESTĪBA”

Madonas draudzes rīkotajā Alfa kursā esam aizvadījuši trīs patiesi skaistus mēnešus, un janvārī devāmies uz nedēļas nogali Kalna skolā, kur Svēto Garu piedzīvoja 29 jaunieši.

Ar liecībām dalās tie, kuri Alfā ir pirmo reizi.

Alekss stāsta: “Nedēļas nogale bija piepildoša, un Svētā Gara aicināšanas vakars bija mierinošs un atbrīvojošs. Pēc garās dienas nakti pavadījām dejojot, spēlējot spēles, naškojoties un runājot. Visvairāk man sirdī ir ieķērušās slavēšanas dziesmas, ko ikdienā dungoju pie sevis. Alfa dod jaunus draugus, mierpilnu sirdi un attiecību izpratni un veidošanu ar Dievu.”

“Alfā esmu ieguvusi daudz jaunu draugu un uzzinājusi daudz ko jaunu,” atzīst Viktorija. “Šis zināšanas ir īpašas, jo tas ir mans pirmais ieskatš kristietībā. Lekcijas vienmēr ir interesantas, arī pārrunās var justies brīvi, jo visi tevi saprot. Īpaša bija nedēļas nogale, kas deva jaunu skatījumu uz dzīvi un attiecībām ar Dievu.”

Edgars neslēpj, ka sākotnēji bija skeptisks: “Mani knapi pierunāja. Kad aizbraucu uz Kalna skolu, nenozēloju, jo visi bija jauki, saliedēti un mūs ļoti labi baroja.

Visvairāk patika aizlūgumu vakars, kad apkārtņi piepildīja miers un Svētais Gars.”

“Man ir liels prieks, ka varēju piedalīties nedēļas nogalē,” uzsver Pēteris. “Katrs brīdis bija pilns prieka. Man tuvākā daļa ir kopā būšana, tāpēc negulēju visu nakti.

Vakara noslēgumā palikām seši jaunieši, kuri spēlējām spēles līdz rītam. Kalna skolā piedzīvoju un sapratu Dieva

klātbūtni caur Viņa dāvanām — prieku un mīlestību.”

“Pirmo reizi Alfā biju uztraukusies,” atzīst Marija. “Biju pārsteigta, cik daudz jauniešu uz to ieradušies. Ejot uz tikšanos biežāk, uzzināju vairāk par Jēzu, dzirdēju liecības, kā arī citu jauniešu viedokļus par Dievu. Nedēļas nogalē iepazinās ar visiem un atvēros, kļuva drošāka. Man prieks, ka ir Alfa, un es tiešām ar nepacietību gaidu katru tikšanos.”

Arī Asne gaida Alfu ar prieku: “Ne tikai tāpēc, ka te var garšīgi paēst, bet tāpēc, ka tik foršā kompānijā mēs kopā varam satikt un iepazīt Jēzu. Katra lekcija ir ļāvisi uzzināt ko jaunu, bet sarunas grupiņās devušas iespēju iepazīt pārējos un viņu attiecības ar Dievu. Īpaša bija nedēļas nogale. Tā satuvināja, slavēšanā un aizlūgšanās varējām piedzīvot Svēto Garu.

No sirds esmu pateicīga Dievam par Alfu un tik foršiem cilvēkiem, ko tur satieku — caur viņiem staro Jēzus mīlestība.”

Lai jauniešu sacītais kalpo kā liecība mums visiem! Slava Dievam par jauniešu atvērtajām sirdīm!

Ramona Veckalniņa

GAVĒŅA LAIKĀ DZIEDĀSIM "RŪGTĀS ASARAS"

Ar Pelnu trešdienu sākas Lielā Gavēņa laiks, kurā ticīgā tauta apcer un pagodina Kristus ciešanas. Viens no lūgšanu veidiem ir "Rūgtās asaras", ko dziedam pirms vai pēc svētdienas Svētās Mises. Tās noskaņo sirdi uz atgriešanos un gandarīšanu.

Latvijā dziedājuma tradīcija nav pētīta. Pirmo reizi to veica etnomuzikoloģe Ilze Cepurniece savā bakalaura darbā Mūzikas akadēmijā. Lūgšana nāk no poļu tradīcijas. "Rūgtās asaras", vēlāk — "Rūgtās raudas" — pirmo reizi svinētas 1707. gadā Svētā Krusta baznīcā. Pateicoties tēva Vavžiņeca Staņislava Benika pūlēm, 1707. gadā tās publicētas. Sākotnēji "Rūgtās asaras" svinēja dievkalpojuma ietvaros svētā Roha brālībā, tomēr ieguva popularitāti ticīgo vidū un tika ieviestas arī citās Varšavas baznīcās, pēcāk — visā Polijā. Latviešu valodā dziedājums publicēts 1935. gadā ar nosaukumu "Gaužas sāpes", tā teksts nav mainījies.

"Rūgtās asaras" ir lūgšanas, kas nevar atstāt vienaldzīgu. Tajās apcerētas Jēzus un Viņa Mātes ciešanas ceļā uz Golgātu. Lūgšanas sastāv no trīs daļām, katrai ir savi nodomi. Pirmajā daļā — Jēzus ciešanas Ģetzemanes dārzā līdz Viņa notiesāšanai. Otrajā — no notiesāšanas līdz vainagošanai ar ērkšķu vainagu. Trešajā — no vainagošanas līdz nāvei pie krusta. Sadalījums palīdz labāk uztvert saturu un to izdzīvot.

Katrai daļai ievada dziedājumā dzirdams pamudinājums "listiet asaras rūgtās, listiet". Tā nav tukša raudāšana, jo raud daba, cilvēki, eņģeļi — visa pasau-

le redz Jēzus sāpes. Viņš cieš šīs mokas par katru no mums, jo izpilda Sava Tēva gribu, lai caur šo upuri nestu atpestīšanu. Tā ir augstākā mīlestības izpausme.

Pēc ievada dziesmas seko "Himna". Tā beidzas ar lūgšanu, kuras mērķis ir "lai tiktu atraisīti no grēkiem un spētu saprast šī upura nozīmi." Tā ir kā sirdsapziņas uzmodināšana, jo visi šajā

pasaulē esam grēcinieki.

Jēzus ceļā uz Golgātu pakrīt trīs reizes. Mēs bieži kītam sava cilvēciskā vājuma dēļ zem lepnības, dusmu, nepiedošanas un dažādu atkarību nastas. Varam tikai saukt uz Jēzu un lūgt, lai Viņš dod drosmi ieraudzīt savus grēkus un spēku piecelties. Mūsu uzdevums ir cīnīties ne tikai ar pašu trūkumiem, bet ar sapratni un līdzjūtību izturēties pret katru, kuram vajadzīga palīdzība.

Kad Jēzus Olīvdārzā lūdza Debesu Tēvu un garā redzēja visas cilvēces grēku nastu, tas Viņā radīja smagu pārdzīvojumu. Viņš gaidīja savu mācekļu atbalstu, bet nesaņēma. Cik bieži mēs pat nepamanām otra sāpes, klusu saucienu pēc palīdzības. Lūgsim, lai Jēzus dziedina mūsu nocietinātās sirdis, dara acis redzīgas un ausis dzirdīgas. Mierināsim un iepriecināsim Kungu, esot kopā ar Viņu klusā pielūgsmē un pateicībā Vissvētākā Sakramenta Adorācijā. Atdot godu Pestītājam aicina Rūgto Asaru dziedājuma "Dvēseles raudas par Cietēju Jēzu" no beiguma pantu vārdi. Šajā lūgšanā dvēsele runā ar Jēzu, apcerot Viņa ciešanas.

Pēc šīs lūgšanas seko dziedājums "Dvēseles saruna ar Sāpju Māti". Jēzus Māte ir kopā ar savu Dēlu Golgātas ceļā.

Jēzus ir cietējs, Pestītājs, bet Marija ir līdzī cietēja pestīšanas dēļ. Bezvainīga, bet cieš — “zobens ass man sirdi griež”. Marija arī šodien ir klātesoša mūsu ticības ceļā. Viņa ir kā celvede, kura saprot mūsu vājības un grūtības. Marija, palidzi mums satikt Dievu tur, kur meklējam un kur negribam ielaist!

Ar beidzamo dziedājumu “Kas tu esi cietis” izsakām lūgšanu: “Jēzu Kristu, ak

Kungs mīlais, apžēlojies par mums!”

Mācekļu un savas tautas nodots, Jēzus cieta mokas pie krusta. Viņa mīlestība un žēlsirdība bija liela, Viņš lūdza Debesu Tēvu, lai piedod arī ļaundariem. Mīlais Jēzu, pieskaries sirdīm, kuras nepazīst mīlestību, kuras nespēj piedot! Šķīsti un atjauno mūs savās uz krusta izlietajās asinīs!

Konstance Laicāne

SVĒTĀ FRANCISKA JUBILEJAS GADS

Pāvests Leons XIV ir izsludinājis Svētā Franciska jubilejas gadu, kas norisināsies no 2026. gada 10. janvāra līdz 2027. gada 10. janvārim. Ikviens ticīgais kristietis, sekojot Asizes Svētā piemēram, ir aicināts kļūt par dzīves svētuma paraugu un pastāvīgu miera liecinieku.

Par godu Svētā Franciska gadam ar parastajiem nosacījumiem — sakramentālā grēksūdze, Euharistiskā Komūnija un lūgšana Svētā Tēva nodomos — tiek piešķirtas pilnas atlaidas. Tās var iegūt visi ticīgie bez izņēmuma, kuri ar sirdi, kas brīva no pieķeršanās grēkam, piedalīsies Svētā Franciska gadā, svētceļojuma veidā

apmeklējot jebkuru franciskāņu klostera baznīcu vai svētvieta jebkurā pasaules vietā, kas veltīta svētajam Franciskam vai ar viņu saistīta, un tur dievbijīgi piedalīsies jubilejas dievkalpojumos.

Latvijā ticīgie īpaši aicināti apmeklēt Kapucīnu klosterus pie Sv. Alberta baznīcas Rīgā un Olainē, Sv. Franciska baznīcas Rīgā un Viesītē, kā arī mūsu dekanāta kapelu Jaunkalsnavā.

Cilvēki, kuri nevar atstāt mājas (slimnieki, vecāka gadagājuma ļaudis), var iegūt pilnas atlaidas, garīgi vienojoties lūgšanā un upurējot savas ciešanas Dievam.

Redakcija

FEBRUĀRIS KATOĻU LITURĢISKAJĀ KALENDĀRĀ

2. februāris — Kunga prezentācijas svētki. Baznīca piemin brīdi, kad Marija un Jāzeps nesa Jēzu uz Jeruzalemes templi. Šajā dienā baznīcās tradicionāli svētī sveces, kas simbolizē Kristu kā pasaules Gaismu.

3. februāris — Svētā Blazija piemiņas diena. Sv. Blazijs ir kakla slimību aizbildnis. Draudzēs šajā dienā priesteris dod īpašu svētību, izmantojot divas sakrustotas sveces, lūdzoties par veselību.

11. februāris — Lurdas Dievmātes piemiņas diena. Veltīta Vissvētākajai Jaunavai Marijai, kas parādījās Lurdā, Francijā. Tā ir arī Pasaules slimnieku diena, kad Baznīca

īpaši lūdzas par slimiem cilvēkiem, medicīem un aprūpētājiem.

18. februāris — Pelnu diena. Iezīmē **Lielā gavēņa sākumu.** Ticīgajiem uz galvas tiek kaisīti pelni, kas simbolizē nožēlu par grēkiem, pazemību Dieva priekšā, cilvēka trauslumu un dzīves pārejošo raksturu. Ar Pelnu dienu sākas 40 dienu garīgās sagatavošanās laiks Lieldienām.

22. februāris — Svētā Pētera katedras svētki. Tie uzsver apustuļa Pētera un viņa pēcteču — pāvestu — kalpošanu Baznīcai. Atgādina par Baznīcas vienotību un pāvesta autoritāti.

BAZNĪCU NAKTS UN ATVĒRTO BAZNĪCU DIENA 2026

Arī šogad visā Latvijā norisināsies par tradīciju kļuvušie kultūras notikumi Baznīcu nakts un Atvērto baznīcu diena. Dažādu konfesiju draudzes tiek mudinātas apmeklētājiem atvērt savu baznīcu durvis 16. maijā.

“Jau tradicionāli Baznīcu nakts ir notikums, kurā baznīcas kļūst par atvērtām satikšanās vietām — gan tiem, kuri dievnamus apmeklē regulāri, gan tiem, kuri baznīcā ienāk pirmo reizi. Apmeklētājiem tiek piedāvāti koncerti, ekskursijas, radošās aktivitātes, sarunas ar garīdzniekiem un draudžu locekļiem, kā arī tiek dota iespēja piedzīvot lūgšanu un klusumu,” Baznīcu nakts un Atvērto Baznīcu dienas nozīmi skaidro notikuma rīkotāji.

Lai akcentētu mieru kā būtisku vērtību gan cilvēka iekšējā dzīvē, gan sabiedrībā

kopumā, kā pasākuma moto izvēlēti apustuļa Pāvila vārdi: “Pats miera Dievs lai dod jums mieru visur un visā!” (2Tes 3;16)

Tradicionāli šajā dienā baznīcās plkst. 12, 18 un 22 tiek zvanīti arī zvani, iezīmējot senos stundu lūgšanu laikus. Savukārt pulksten 21 visi aicināti vienoties Tēvreizes lūgšanā un atskaņot Latvijas

valsts himnu.

Draudzes savu dalību aicinātas pieteikt līdz 24. aprīlim, aizpildot pieteikuma anketu <https://ej.uz/pieteikums-baznicu-nakts2026>.

Informācija par pasākumā iesaistītajām baznīcām un to programmām būs pieejama vienotajā notikumu kartē vietnē www.baznicunakts.lv.

Redakcija

PĀRBAUDĪJUMI TUVINA DIEVAM. UZDEVUMS IKVIENAM

Svētajos Rakstos uzmanīgi lasi Jēkaba vēstules 1, 2-8 tekstu! Izraksti vārdos iemaldījušos liekos burtus, veido vārdu, kas der tekstā daudzpunktes (...) vietā.

Lai Dievs pavairo un nostiprina mūs ticībā!

Palmira Gailīte

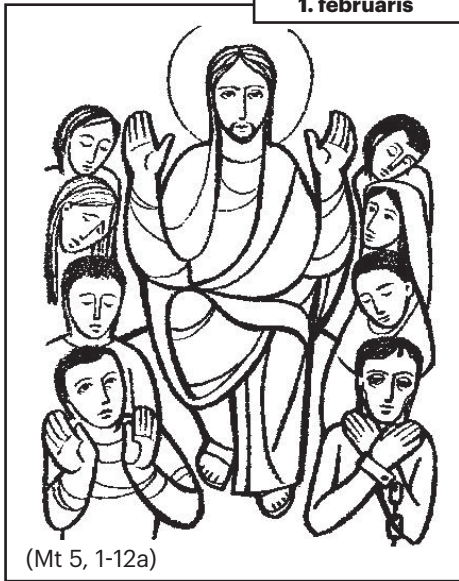
TEKSTS no Jēkaba vēstules 1,2-8:

“Turiet, mani brāļi, to par lielu prieku, ka jūsšs křitat dažādās kārdināšanās, zinādaami, ka jūsu ticības pārbaudīšana rada izturību. Bet izturība lai parādās darbā līdz galam, ka jūs būtu pilnīgi caurcaurim un jums nebūtu nekāda trūkuma. Bet, ja kādam no jums trūkst ....., tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārrmezdams, un viņam taps dots. Bet lai viņš lūdz ticībā, nemaz nešdaubīdamies, jo, kas šaubās, līdzinās vēja dzītam un mētātam jūras viļņos. Jo tāds cilvēks, vīrs ar dalītu dvēseli, nepastāvīgs visos savos ceļos, lai nedomā, ka viņš no Tā Kunga ko saņems.”

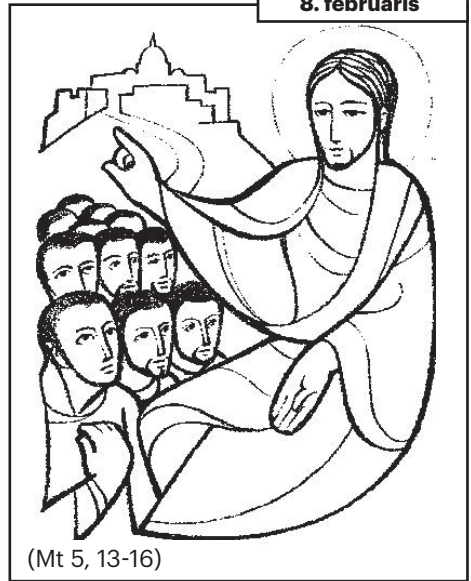

Svētdienas Evanģēlijs

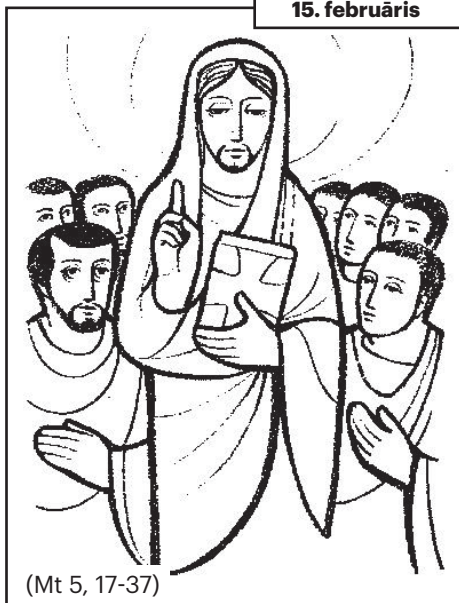
1. februāris

8. februāris

15. februāris

22. februāris

LAI IZDZIEDINĀTU PRĀTU, MIESU UN DVĒSELI

Ak, dārgais Jēzu, es nokritu Tavā priekšā noguris, slims, sāpēs un ilgās sadzirdēt Tavu balsi.

Ļauj, lai man pieskaras Tava Dievišķā Klātbūtne, lai es būtu piepildīts ar Tavu Dievišķo Gaismu caur manu prātu, miesu un dvēseli.

Es ticu Tavai Žēlsirdībai.

Es nolieku Tavā priekšā pilnīgi visas manas sāpes un ciešanas, un es lūdzu Tevi, dod man žēlastību uzticēties Tev, lai Tu varētu izdziedināt mani no šīm sāpēm un tumsas, tā ka es varētu kļūt atkal vesels un spētu sekot pa Patiesības ceļu, un ļautu Tev sevi aizvest uz dzīvi Jaunajā Paradīzē.

Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns (t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vīlaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Mazīļevskis

(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai un komunālo reķīnu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri, Inese Esiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve, Palmīra Gailīte, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka ilustrācijas autore – Helēna Vilde.

Lappušu nosaukumos – citāti no 65. psalma.
Makets: Dace Sniedze. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”; katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”, <https://elias-ala.com/>